

Jeg giver Ordet til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, for at han kan fremsætte de nysnævnte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (C. Hage): De tre Lovforslag, som af mig ere anmeldte til Forelæggelse her i Tinget, vare i Fjor forelagte i Folketinget. Det ene af dem blev da behandlet til Ende, de to andre naaede i hvert Fald gennem Udvalgsbehandlingen. Da der saaledes foreligger Udtryk for Folketingets Stilling til alle disse tre Lovforslag, har jeg fundet det rigtigt i Aar at fremsætte dem her i dette høje Ting, og jeg har saa meget mere ment, at de burde følges ad, som der i alt Fald for to af disse Lovforslags Vedkommende er en nøje indre Sammenhæng. — Det første Forslag i Rækken er Forslag til Lov om Statsbanernes Ordning. Det dertil svarende Forslag, som i Fjor forelaa for Folketinget, omhandlede kun Statsbanernes Lønningsforhold. Det var affattet i væsentlig Overensstemmelse med det Forslag, som var udarbejdet i Jernbanekommissionen, der afgav sin Betænkning i forrige Sommer. Men medens Jernbanekommissionen i Forbindelse hermed havde udarbejdet et Forslag til Omordning af Statsbanernes hele Styrelsesform, var jeg, den Gang jeg i Fjor paa den daværende Trafikministers Vegne fremsatte Forslag om Lønningsloven, ikke i Stand til at tage Stilling til et saa vidtrækkende og dybt indgribende Spørgsmaal som en fuldstændig Omorganisation af Banernes Styrelse. Derfor indskrænkede jeg mig til at røre ved Lønninger og Takster. Det blev imidlertid i Folketinget fra flere Sider fremhævet, at det vilde være meget ønskeligt, at den tilsigtede Reform af Banernes Styrelse gennemførtes Haand i Haand med Lønningsreformen. Da nu Lønningsloven ikke kom igennem i Fjor, er det naturligt, at jeg i Aar har optaget ogsaa den anden Halvdel. Lovforslaget, som det nu fremtræder, indbefatter altsaa ikke blot Lønningsbestemmelser ligesom Forslaget i Fjor, men tillige Bestemmelser om Banernes Styrelse.

Hvad angaar de Afsnit af Lovforslaget, som omhandle Lønning og Pensionering, da ere de her foreslaaede Bestemmelser i alt væsentligt stemmende med det i Fjor for Folketinget forelagte Forslag, der byggede paa Kommissionens Betænkning. Der er dog foretaget en Del Ændringer paa underordnede Punkter, hvilke det vilde være for vidtløftigt her at gøre udførlig Rede for; man vil finde alt

fornødent i saa Henseende i Anmærkningerne til Lovforslaget. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at der er optaget dels nogle Ændringer, som nødvendigvis gøres ved de Forandringer, der foreslaas i Organisationen, dels en Række Ændringer, som i den af Folketingets Udvalg i Fjor afgivne Betænkning anbefales af hele Udvalget eller af Udvalgets Flertal. Men foruden disse Ændringer har jeg tillige paa adskillige Punkter ment at burde stille Forslag om noget højere Lønningsvilkaar, særlig for underordnede Funktionærer, end Tilfældet var i det i Fjor forelagte Forslag. Det er sket i Henhold til en Række Henvendelser og Andragender, som ere komne til mig fra Statsbanernes Personale. Jeg har maattet erkende, at adskillige af de Ønsker, som fremsattes, ikke ere ubegrundede, og det forekommer mig, at det maa være i høj Grad magtpaaliggende, naar vi nu skride til en Ordning af Statsbanernes Lønningsforhold, som antagelig skulde kunne staa gennem en Række Aar, at den Ordning, der tilvejebringes, da ogsaa bliver en saadan, at Personalet gennemgaaende maa siges at have Grund til at være tilfreds dermed. De Spørgsmaal, hvorefter det drejer sig, have ingen vidtrækkende finansiell Betydning. Den hele Forskel i finansiell Henseende mellem de nu foreslaaede Lønningsbestemmelser og dem, der foresloges i Fjor, er den, at medens Lovforslaget i Fjor vilde medføre en forøget Udgift for Statskassen af omtrent 486,000 Kr., saa er det nuværende Lovforslag beregnet at ville medføre en forøget Udgift af 609,000 Kr. Der er altsaa her en Merudgift paa omtrent 120,000 Kr. Jeg maa imidlertid tilføje, at disse 609,000 Kr. ere ikke en Sum, som vil komme til Udgift ud over det, som faktisk nu udredes til Lønninger. Det er den Forhøjelse, som vil fremkomme, naar vi sammenligne Lovforslaget med den bestaaende Lov af 1898. Men siden da er der tilkommet det midlertidige Lønningstillæg, hvilket for Statsbanernes Vedkommende andrager en Sum af 4—450,000 Kr., saa det vil ses, at den virkelige Udgiftsforøgelse ud over det nuværende er forholdsvis ikke synderlig stor. — Foruden de egentlige Lønningsbestemmelser er der endvidere i dette Lovforslag optaget en Tanke, som blev fremsat af Jernbanekommissionen, nemlig at give Personalet Andel i Udbyttet. Det tilsigtes at indføre en Tantiemeuddeling til Personalet helt igennem, lige fra øverst til nederst, saaledes, at den omfatter alle fast